

Határtalanul Erdélyben

Nagy várakozásomra elérkezett a június 4-ei reggel, mikor végre kezdetét vette erdélyi utunk. A buszt birtokba vettük, csomagjainkat elhelyeztük, elbúcsúzkodtunk kis családunktól, buszunk elindult és jött a nagy kaland.

A határ átlépését követően az első utunk Nagyszalontára vezetett. Megnéztük a Csonka-tornyot, ahol Arany János ereklyéit megtekinthettük. Kicsi séta után visszaszálltunk a buszba és irány a Tordai hasadék! Ott egy fárasztó, de nagyon szép túrát tettük. Fel lehetett mászni az egyik meredek dombtetőre, amit sokan meg is tettünk, köztük én is. A panoráma lélegzetelállító volt! Ezen a napon már csak Csekefalva várt minket, ahol a szállásunkat elfoglalhattuk.

Kedden reggeli után újra indulás volt, Fehéregyházán megnéztük a városunk által odaajándékozott Petőfi-szobrot, melyet meg is koszorúztunk. Következő állomás Segesvár volt. Itt megnéztük a várnegyed, ami mediterrán hangulatot sugárzott. Idegenvezetőnk, Laci bácsi rengeteg érdekes dolgot mesélt az épületekről, a városról. A városnézés után utunk a testvériskolánkba vezetett, ahol nagy szeretettel fogadtak minket, remek kis bulit szerveztek tiszteletünkre.

A harmadik napot Brassóban kezdtük. Csodaszép épületek, kedves kis utcák sokaságában gyönyörködhattunk. Innen utunk Töröcsvárba vezetett, ami Erdély egyetlen épen maradt vára. Meglepett, hogy milyen kicsi, de annál zezugosabb, sok keskeny folyosóval.

A csütörtöki úti célunk Parajd és Szováta volt. Útközben tiszteletünket tettük a Székelyudvarhelyen álló Orbán Balázs-sírnál, elhelyeztük iskolánk koszorúját.

A parajdi sóbányába egy busszal lehet bejutni, ami levisz 11 emelet mélységbe. A bánya területén található kalandpark, játszótér, étterem és egy kápolna, ami feledteti a látogatóval, hogy valójában a földfelszín alatt van. A levegő kristálytisza, a hőmérséklet 16 fok. Felfrissítő program volt az előző napi túrák után.

Miután itt végeztünk, Szováta felé vettük az irányt. Körbejártuk a Medve-tavat és a környező kis tavacskákat, illetve bevettük a kilátót, ahonnan ismét csodálatos kilátás tárult elénk.

A szállásra visszatérve rákészültünk a másnapi hazafelé útra egy kis rendrakással, majd egy hangulatos tábortűz mellett időztünk. A sötétben szépen világítottak az égő máglya lángnyelvei.

Péntek reggel kicsit fáradtan, de nagy lelkesedéssel szedtük a csomagjainkat és rakodtunk be a buszba. Irány haza! De előtte még van két megálló!

Mindenki a buszon, indulhatunk. Az útirányt Vajdahunyadra vettük, ott a nevezetes várban Pali bácsi kvíz-kérdéseire kellett megtalálni a válaszokat. A keresgélés közben alaposan bejártuk a Hunyadiak egykori lakhelyét. Életre kelt a történelem.

Ezt követte Déva nagy várának a felfedezése, amit nagyjából negyed óra buszozás után el is értünk. Több csoportban, egy sikló segítségével jutottunk fel. A várrmot körbejárva káprázatos kilátásban volt részünk, alig tudtunk betelni a szépségével.

Kis csapatunk tele élményekkel visszaszállt a buszba és elindultunk a román-magyar határhoz. Jó pár kilométer után és egy kis határon töltött várakozás után beléptünk újra szerencsésen országunkba. Újra itthon!

Kicsit elfáradtan és telis-tele élményekkel érkeztünk haza, ahol már mindenkit itt vártak szerettei. Nagy volt az öröm.

Rengeteg szép helyen jártunk, csodás tájakat láthattunk, kár lett volna ezt kihagyni!